

FATMA AZGIN

fatmaazgin@yahoo.com

1973 seçimleri

Belki de hiç ilgisi yok ama, önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçimi bana 1973 KC Cumhurbaşkanlığı seçimini anımsattı.

O günler ile bu günler arasında dağlar kadar fark vardır. Ama okuyucu bazı benzerlikleri "hastalıkları" yazıyı okurken keşfedecektir. Malumunuz, 1973 tarihinde BEY yönetimi yürürlükteydi. Çoğu yerde ve Lefkoşa'da tam bir "getto" hayatı hüküm sürdü. Meclisimiz, bakanlarımız, C.B muavinimiz vardı ama işler başka türlü yürüdü. Bayraktarlık, Elçilik, Yönetim ortaklığıydı bu. BEY yönetimi adını KTÖS takmıştı.

Yarı askeri idare, Politika'ya, Meclis'e, TMT'ye, Bürokrasi'ye, hatta insanların özel yaşamına tamamen hakimdiler. Gettolarda hayat ne kadar kısıtlıysa, ne kadar dedi-koduya dayalıysa burda da öyleydi. 1963 sonrası yaşam böyleydi. Biz öğrenci olduğumuzdan 1972 yazında memlekete dönüş yapınca burdaki hayatın berbat yüzü ile tanıştık. O zamanlarda, "modern" ve "farklı" "aktif" ve meslek sahibi bir genç kızın toplumda hakim olan güçlerce nasıl bir denetime tabi tutulduğunu kestirebilirsiniz.

Üniversite mezunu kız ve erkeklerin açtığı "Çığır Kulübü" aynı otorite tarafından söyleniler yayarak kapatılmıştı. Üniversite öğrencilerinin toplantıları (Bedevi Pasthanesinde) onlar tarafından abluka altına alınmıştı.

Kapılar açıldı. İlaçlarımızı Rum tarafından alır, sık sık Leymosun'a (ağabeyimleri görmek için) giderdik. Rum tarafına geçmek serbestti ama hoş karşılanmazdı. Lidra Palas'tan geçerken yazarlar sonra da söylenti yayarlardı. Bizim tarafta, genç insanlara hitap edecek yer yoktu. Arkadaş grupları ile güneşe geçerdik. Yalnız biz değil, eğlence kültürüne sahip zengin insanlar da aynı şeyi yapardı. Sanırım sınırdan geçen bazı insanları insanları takip ederlerdi. Çünkü, hangi gece kulübünde (o günlerde Şantekler meşhurdur) kimlerin yeyip içtiği birkaç gün sonra hakim oldukları gazetelerde yayınlanırdı. Bir de, kocaları gece nöbete giden bazı kadınların komutanlarca evde ziyaret edildiği evlerden, kahvehaneye yayılırdı. Askersel yönetimin cins ayrımcılığı had safhadaydı. Kadınların çalışmaması, işlerin erkeklere verilmesi için gazetelerde kampanya yapılırdı. Telefonlarımız gizli değil alenen dinlenirdi. Birisiyle konuşmak isterseniz, iş ve ev numaranızdan merkezi santrale bağlanır aradığınız numarayı söylerdiniz. Santral memuru bağlar ve konuşurdunuz. Hiç unutmam, bir gün eczaneden, santrai arayıp istediğim numarayı verdim. "Hadi canım yine Saraylanıyorsun" demez mi? Eczacılar Birliği'nin balosunu, konferanslarını hep Saray Otel'de yapardık. Santraldeki hanım başka imalarda bulunuyordu.

Baskılar, 1973 de C.B. Muavinliği seçiminde şiddetlendi. Ben İstanbul'da okurken de "örgütücü solcu" olmamıştım. Amacım meslek sahibi entellektüel birey olmaktı. Ancak insan okudukça eşitliğe, insan haklarına, hümanizmaya, demokrasiye daha da bağlanır. Ömrüm böyle bir solcu oldum. Aklımın, sezgilerimin, vicdanımın dışında bir şeye kapılmadım, "mürit" olmadım. Memlekete geldiğimde solcu bilindim. Seçimlerde Denktaş ve Berberoğlu aday oldu. Berberoğlu'na yapılan haksızlığa isyan ediyordum. Benim değerlerime daha yakındı. Naci Talat ile yakın arkadaştık. Üstelik iş komşusuyduk. Seçim yaklaştıkça Denktaş destekleyicileri gazeteleri işgal etmeye başladı. Birkaç sivil toplum örgütü dışında hepsi saraya gider, destek resmi çektiyordu.

Adaya gelir gelmez, Eczacılar Birliği sekreteri olmuştum. Başkanımız da nur içinde yatsın eczacı Birey beydi. Aydın hanımın kardeşiydi. Birliğin de Denktaş beye destek vermesi için bana gelip giderdi. Ona, "birden fazla adayın olduğu seçimde meslek örgütleri taraf tutamaz, adil ve demokratik olmaz, eczacılar istediğine oy versin" derdim. Bir sabah motoru ile geldi "Efendim, Tabipler Birliği de destekliyor, gazetede çıktı" dedi. Ben yine kabul etmedim. Berberoğlu'nun ne kadar baskı yediğini tahmin edebilirsiniz. Seçime yaklaşıpken Biray bey geldi ve bana "artık desteğe ihtiyaç yok efendim Rauf bey tek aday!" dedi. Mithat bey adaylıktan baskı ile vazgeçirilmişti.

Aradan 37 yıl geçti. Çok şey değişti. Daha serbest bir hayatımız, farklı sosyolojik yapımız var. Solcular, sağcılar var? Adaylık koyduran var, çektiren yok. Türkiye gizli haber göndermiyor, açık davet yapıyor.

Galiba değişmeyen hatta şiddetlenen tek şey kaldı. Koloni kültürü..

Gazeteci Ali Tekman:

"Sağın en önemli lider adayı"

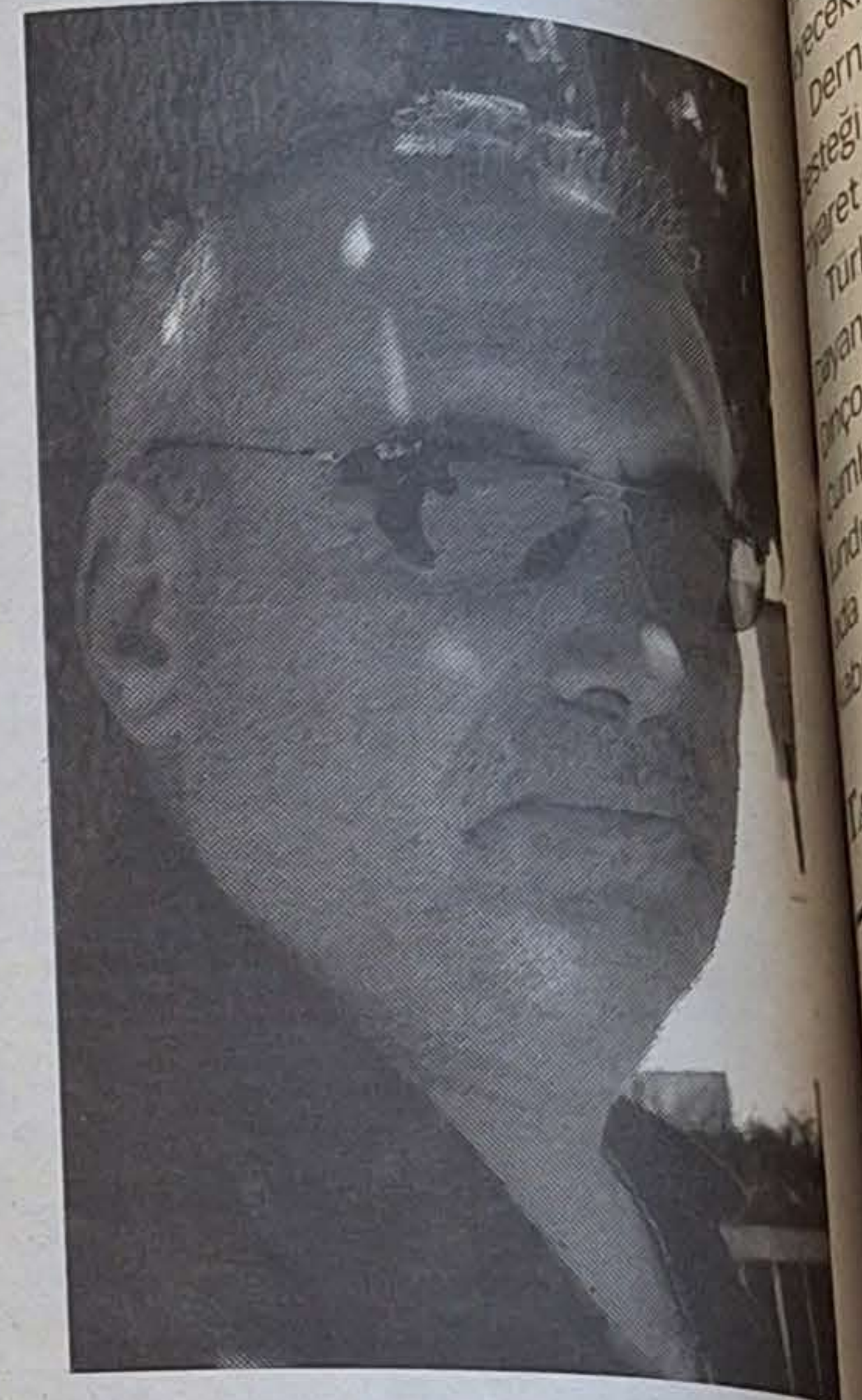
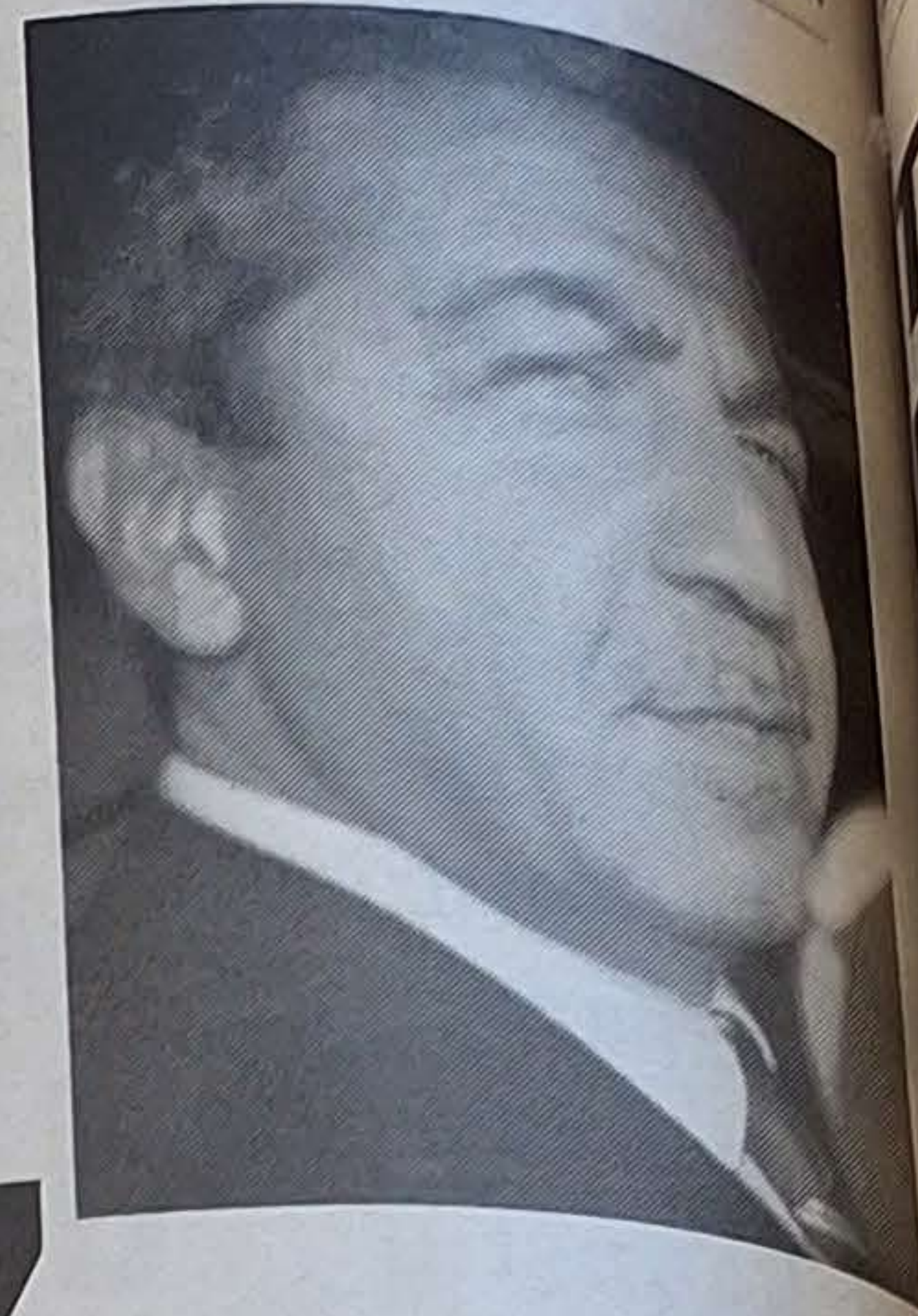
UBP Lefkoşa Milletvekili ve 18 Nisan'da yapılacak olan Cumhurbaşkanlığı seçiminde aday olduğunu açıklayan Tahsin Ertuğruloğlu'na yakınlığı ile bilinen gazeteci Ali Tekman, "Kıbrıs Türk sağında da bundan sonraki dönemin en önemli lider adayı olduğunu ortaya koydu" diyerek, Ertuğruloğlu'nun adaylığını değerlendirdi.

Tekman, Ertuğruloğlu'nun uzun yıllardır UBP içinde doğruluk ve dürüstlüğü ile tanınan ve partinin yeniden yapılanı, çağdaş, uygar katılımcı demokratik bir sağ partisi olabilmesi için uzun soluklu bir

mücadele yürüttüğünü söyledi.

Tekman şunları dile getirdi: "Ertuğruloğlu, 3 kez önünün tıkanması ve sürekli olarak devre dışı bırakılmaya çalışılmasına rağmen seçimlerden UBP tabanından aldığı güçlü destekle hakkı olan bir adaylığını en sonunda açıkladı.

Tahsin Bey'in de her zaman vurguladığı gibi bundan sonra siyasette sadece siyah beyaz renkler değil, pek çok renk olacak ve aslında Tahsin Bey bu adaylık açıklaması ile Kıbrıs Türk sağında da bundan sonraki dönemin en önemli lider aday olduğunu ortaya koydu."

ÜNAL FINDIK

unal@kktc.net

Bugün KKTC Cumhurbaşkanlığı seçimi için başvuru günü olması nedeniyle ve dönemin özelliğinden dolayı eminim herkesin gözü, kulağı kimlerin aday olacağındadır. Bu nedenle günlük köşe yazısı yazar arkadaşlarım elbette bu yönde yorumlar yapacaktır. Ben geçen hafta ilk turun 2 adaylı olmayacağını 3-4, hatta 5-6 adaylı bir seçim olacağını yazmıştım. Bu yazının yazıldığı saatlerde 5 adayın ismi konuşuluyordu. Bugün bunların kaçısı vuracak, yeni aday çıkacak mı göreceğiz.

Bu anlamda bugün ben çok önemli gördüğüm Rum tarafındaki son gelişmelere kısa bir göz atmak istiyorum. Geçtiğimiz günlerde Rum Ulusal Konseyi 2 karar aldı. Güvenlik ve garantilerle ilgili ilk karar konseyde, AB birincil hukuku konusundaki ikinci karar da konseyin oluşturduğu Yakovu başkanlığındaki alt komitede alındı. Her iki karar da oybirliğiyle alındı.

Bu 2 kararın içeriği nedir?

1- "1960 Garanti sistemini asla kabul etmeyiz" yönündeki ilk karar, Kıbrıslı Türklerin "garantiler bizim için temel bir ihtiyaçtır ve bundan vazgeçemeyiz" yönünde ortaya koyduğu görüşlere alternatif olarak alınmıştır. Asıl amacı görüşme sürecini ilerletmeyecek zamana oynama ve yeni gelişmeleri beklemedir. Yeni gelişmelerden kastım da elbette en başta kuzeyde önümüzdeki ay yapılacak seçim sonuçlarını bekleme eğilimidir.

2- "Bulunacak olan kuruluş anlaşmasının AB birincil hukuku olmaması" yönünde alınan ikinci karar da yine Kıbrıslı Türklerin bugüne kadar tam tersi olan "bulunacak olan çözüm, AB mahkemelerinde bozulmaması için, mutlaka AB birincil hukuku olması gerekir, AB bu konuda şimdiden gereğini yapmalıdır"

Rum tarafı zamana oynuyor...

yönündeki görüşüne yanıt niteliğindedir. Ayrıca bu karar AİHM'de son alınan ve KKTC'de kurulmuş olan "Taşınmaz Mal Komisyonu"nu adres gösteren karara tepki olarak da alınmıştır.

Her 2 karar da KKTC'deki Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde alınmıştır. Bu kararların ortak özelliği ise Talat'ın bugüne kadar başarılı biçimde sürdürdüğü görüşme süreci ve dış ilişkilerde elde ettiği başarıları ortadan kaldırmaya dönüktür. Rum ulusal konseyi bu anlamda görevini iyi oynuyor. Rum tarafını sıkışıklıktan kurtarmak ve zaman kazanarak kendi hedeflerini görünür kılmak için adımlar atmaya çalışıyor.

Bunu yaparken bir yandan da "görüşme sürecinde önemli ilerlemeler sağlandı" yönünde Talat'ın verdiği ve BM yetkilileri ile öteki kesimlerden yansıyan olumlu sesleri de bastırmaya çalışıyor. Aksine "Rumlar hiçbir şeyi kabul etmedi, hiçbir ilerleme yoktur, Talat doğru söylemiyor, kendi seçimini garantilemek için ilerleme varmış gibi gösteriyor" diyen çözüm karşıtlarına destek atışı yapıyor.

Rum tarafının bu yaklaşımı ile Kıbrıs sorunu gibi hepimizi çok yakından ilgilendiren ve çözümlenmeden hiçbirimizin rahat ve huzur yüzü görmeyeceğimiz bir sorunu cesaretle çözme gayretini gösteremiyor.

Öte yandan cesaretsizliği nedeniyle zamana oynamakta, sürekli süreci oyalamaktadır. Bu da sorunun çözümünü geciktirmekle kalmıyor, aslında çözümü giderek zorlaştırıyor. Dahası ulusal konseyde alınan son iki karar çözümü değil, çıkmazı derinleştiriyor. Bu da sonuçta bölünmeyi kalıcılaştırıyor.

SAMI

OZU

Belli ki Ta

hayır yüzü g

"hodri meyd

Haftalar

kalarak" üz

bey, Kıbrıs

lanamayac

Bir UB

genel başk

adayım" d

Kuşku

tavrına U

tepkiler g

kanalı dü

yapmaya

"Aday

Ertuğrul

gerlendi

olması a

Bir r

Mes

beyin k

-Ad

lirim a

-D

gelece

-U

-B

mü?

-F

saldı

m?

olu

ler